

Espanya encara no sap que és

CONCULCACIONS (128)

És cert, si fas la pregunta a uns espanyols, pots obtenir respostes molt diverses, incloses algunes que poden resultar contradictòries. Uns et diran que Espanya és una nació.

Mirem que en diu la IEC **nació 1** Comunitat de persones que participen d'un sentiment d'identitat col·lectiva singular, a partir d'una sèrie de característiques compartides en el camp cultural, jurídic lingüístic o altres. **2** Organització política d'una comunitat amb identitat nacional.

Si seguim els criteris d'aquesta definició, veurem tot seguit que de comunitats que participen d'un sentiment d'identitat col·lectiva n'hi ha quatre. Una és Castella amb una llengua que es diu castellà, una segona Catalunya amb la llengua catalana, una tercera Euskadi amb una llengua que es diu euskera i una quarta Galícia amb una llengua que és el gallec. Resulta que el conjunt de tots quatre, referit pels espanyols, es diu Espanya que no té cap semblança amb cap dels quatre països citats. Just els mateixos que es consideren espanyols, afirmaran que aquest nom és el del conjunt dels quatre països. (la concepció potser més estesa, però tampoc és segur)

A més resulta difícil d'entendre ja que mai ningú ha tingut la opció d'acceptar o no aquest nom com a nominació de les quatre comunitats existents. Doncs és clarament un nom imposat, potser pels que no es sentien res dient-se castellans. Veuríem que en diria un sociòleg. El cas és que van inventar el nom de Espanya i ens van empastifar a tots.

En unes altres èpoques, que incloïa possessions en diferents territoris del món en nom d'Espanya, l'anomenaven "*imperio español*". Que cofois! Vet aquí com una entitat que no té cap més fonament que guerres contra tothom, ha tingut i té tantes denominacions. És així perquè en veritat no s'identifica en cap de les nacions que diu incloure.

Tenim un exemple que té certa semblança, que és el cas de Suïssa. A aquest país es parlen tres llengües. L'alemany, el francès i l'italià principalment, a part d'alguna altra. Si preguntes a qualsevol dels habitants d'aquestes comunitats de llengua diferent et contestaran immediatament que la seva nacionalitat és Suïssa, independentment de quina sigui la seva llengua. No cal dir que és un cas curiós, però no existeix cap dubte que en el cas de la seva nacionalitat, tots hi coincideixen.

El cas d'Espanya és completament invers, pots trobar un poti-poti de respostes. Anem a veure. Uns et diran envanits que són espanyols, altres, amb total naturalitat que són catalans, i així els euskalduns i encara uns darrers et diran que són gallecs. Per tant, aparentment sembla molt més complicat, perquè una majoria dels

habitants de les tres últimes nacionalitats et diran que no són ni s'han considerat mai espanyols, malgrat el carnet d'identitat de tots diu exclusivament "ESPAÑA". D'aquí parteix el gran embolic.

El cas sorprèn i és indicatiu que alguna cosa falla, o que hi ha gat amagat. No existeix en tot l'estat espanyol un acord únic i solvent, sobre la nacionalitat a què pertanyen els seus habitants. Des del centre o sigui Castella (mare del nom d'Espanya) t'asseguraran, majoritàriament que tots són espanyols. Però oh! contradicció, també existeixen fins i tot grupuscles castellans que no accepten ser espanyols, i et parlaran dels "comuneros", i és que realment n'hi ha de tots colors, cosa que assegura que aquest nom d'Espanya és un invent poc o gens seriós i fins i tot potser grotesc.

El més freqüent, des del centre però, és que afirmen que són una nació, una de sola per a tots els territoris. Altres et diran que són un estat pensant-se què és un escalat superior a nació. Molts no saben que és la nació qui és plenament sobirana, quan un estat obeeix solament a un concepte administratiu (amb interessos poc clars o fins i tot subterranis). Uns tercers et diran que són un estat multinacional, una altres que són un estat autonòmic, també algú et dirà que som un estat plurilingüe. El resultat és que ningú sap del cert que són, o almenys així ho sembla. Han elaborat tantes mentides i enganys, que ja no distingeixen entre els diferents conceptes i així arribarà algun inspirat que descobrint la sopa d'all, gosarà a dir amb aplom, que "*Espanya es una nación de naciones*" i anirà a dormir creient que ha fet un descobriment important per tota la humanitat o per tot l'univers conegut i per descobrir. La conya amb bicicleta!

El que està més difós, és que Espanya té la consideració d'estat, dins la Comunitat Europea. Nacionalment parlant això no vol dir res, és simplement un paper mullat. A més del què passa dins d'aquest estat, la UE se'n renta les mans i considera que és afer intern d'aquest estat, totes les diferències que sobre el tema puguin existir. Per postres la UE no distingeix entre estat i nació. Segurament creuen que els resulta més operativa la consideració d'estat que la de nació. Però això seria un altre tema.

Total que ens quedem igual que abans de fer totes aquestes consideracions. El que s'endevina i és l'únic cert de tot plegat, és que Castella usant el nom d'Espanya pretén anular les diferents nacions per convertir el seu invent en una sola nació. Aquesta inacceptable pretensió ha comportat moltes lluites sempre a partit del mateix lloc, Castella. Però resulta que fa uns cinc-cents anys aproximadament que dura la lluita i de moment no hi ha res clarament decidit, ja que només Castella continua asseverant que tots som espanyols.

Sols queda un aspecte constatat, i és que Castella ha buscat un nom que ha imposat a tots els demés per tal que aparentés que hi havia una sola comunitat o una sola nació. La cosa no és pas gens senzilla, doncs han calgut moltes guerres, prohibicions i morts, persecucions etc, promoguts des del centre (Castella) per aconseguir aquest entramat tan difícil d'entendre, amb la pretensió que aparenti ser una sola nació.

Com que uns ens neguem a acceptar ser espanyols i uns altres ho asseguren, és ben clar que no existeix acord. Els que no ens considerem espanyols lluitem per a esdevenir independents i restablir la nostra nació com una més dins de la UE. Això tardarà més o menys, però acabarà així, com a mínim a Catalunya i Euskadi. Llavors que diran que són la resta d'habitants? Hauran perdut el tron que pensaven que convertia en espanyols tot el què envestien.

A mi com a català me'n fot com es vulguin dir. El que sí que és fa impossible d'entendre, és que mentre no hi hagin coincidències sobre que és cada habitant, demostra que Espanya encara no sap que és, per molt que vulguin aparentar la falsedat de ser una sola nació, com asseguren alguns obstinadament.

Els únics fets que començaran a donar coherència a aquest batibull espanyol, i posarà les peres a quarto (que diem els catalans) serà que Catalunya, Euskadi i Galícia, si pot, arribin a proclamar la seva independència i almenys algunes coses hauran quedat clares. Llavors els espanyols ja sabran que són i quins són, en quan al nom ja veurem quina solució optaran. Serà un problema solament seu, perquè els nostres, almenys per Catalunya fa més de mil anys que som catalans.

Claudi Romeu, vint de maig del 08